

[Elisabeth Arnold]

pludselig udstyret med nogle meget uheldige egenskaber, blot fordi der bliver vedtaget en ny styrelseslov. Det er et udtryk for mistillid til det personale, der arbejder på universiteterne, og det kan hr. Rahbæk Møller ikke komme bort fra.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er overhovedet ikke rigtigt, fru Elisabeth Arnold. Fru Elisabeth Arnold ved udmærket godt, at det er gået igennem hele min argumentation, at jeg beskriver ministerens filosofi. Jeg tror faktisk, at der vil ske det modsatte, det har jeg adskillige gange givet udtryk for. Jeg tror, at folk af frygt for at få en dynamisk leder vil vælge nogle vatnisser. Jeg tror ikke, at vi vil se ret mange diktatorer, men til gengæld tror jeg, at vi vil se en mangel på stærke ledere mange steder, og det er måske i virkeligheden det mest bekymrende ved den måde, regeringen har udformet sit lovforslag på, at man ikke tør vælge stærke ledere.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ganske kort til hr. Rahbæk Møller: Ikke nok så gode regler, ikke et nok så gennearbejdet demokrati kan sikre, at folk vælger gode ledere. Det er der også eksempler på herinde.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er fuldkommen rigtigt, fru Elisabeth Arnold, at uanset hvor gode regler vi laver, vil det gå galt nogle steder. Men det modsatte gælder gudskelov også, at uanset hvor dårlige regler vi vedtager, vil det nok alligevel gå jævnt godt de fleste steder. Jeg tror såmænd også, at selv denne styrelseslov vil kunne fungere nogle steder – de fleste steder forhåbentlig – men det, vi diskuterer herinde, og som hele debatten drejer sig om, er dog at gøre reglerne så gode som muligt, og derfor kan man ikke unddrage sig ansvaret for at forsøge at forklare, at det regelsæt, som vi nu pådutter institutionerne, vil føre til den bedste ledelsesform. Jeg argumenterer for, at det gør det ikke.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Ved førstebehandlingen påtalte mange den uværdige polemik, som SF gjorde sig skyldig i. Jeg røg selv på talerstolen ved ordene om, at det var 1930'ernes fascisme, man kunne genkende i det, der var vedtaget.

Jeg troede, det var overlede bemærkninger, og derfor blev jeg meget overrasket over at se, at det er den samme tone, der går igen i SF's betænkingsbidrag. Jeg kunne forstå det, hvis det var Preben Møller Hansen, der havde skrevet det, eller hvis det var et manuskript til en ølkassetale til et proletarisk indstillet publikum, måske i en SF-partiforening lige forud for et valg, men her drejer det sig om, at vi som landets parlament skal forsøge at skære igennem den strid, der nu har kørt i 20 år, og som har været meget lammende ikke alene for det politiske arbejde, hvor vi har spildt masser af kræfter på det, men også for institutionernes arbejde. Det har man mange af de nuværende ledes ord for, og mon ikke de har gjort visse erfaringer, som gør, at deres ord står til troende?

Det kan godt være, SF kan få Danske Studerendes Fællesråd til at sige god for de fleste af de forslag, SF kommer med, men intet er jo lettere end at gå ud til en bestemt gruppe og gøre sig til hos denne og så ekspedere forslagene videre i Folketinget. Det er så nemt.

I øvrigt kan jeg ikke huske fra forhandlingerne, at det lige præcis var DSF's interesser, der optog SF mest, men det skal vi ikke referere og ribbe op i, og jeg er lige så overrasket som hr. Frank Jensen og andre over, at SF pludselig antager denne fnysende modstandsholdning over for det hele.

Skal vi ikke lægge den polemik til side og konstatere i lighed med alle de tilhørere, der ikke er kommet i dag, at 20 års strid nu er endt. Den har været lang, den har været svær, men den er endt med, at vi alle sammen har udvist beslutsomhed og villighed til at forsvare det fælles resultat.

Nu gælder det om på institutionerne at skrive valgstatutter, så der kan blive valgt nogle nye og meget mindre organer, og jeg er glad for, at SF, hvad det angår, er enig; det står i betænkningen. Derefter skal de nye organer skrive den egentlige statut, og et blik på tilhørerpladserne bekræfter mig i, at det er præcis, hvad man er gået i gang med. Så det, vi oplever i dag fra SF's side, er efterklang, det er spild-